

Leer, vetkuiven en rock-'n-roll

Terwijl de heren in drieluik pak de Britse economie probeerden op te bouwen, had de jeugd in de jaren 60 heel andere plannen. De oorlog was voorbij, er was eindelijk weer wat geld en – belangrijker nog – er waren motoren. Goedkope, snelle, Britse motoren van merken als Triumph, Norton en BSA.

De jongeren die deze machines kochten, noemden zichzelf de Rockers (of Ton-Up Boys). Ze droegen zwarte leren jassen vol met spijkers, smeerden een flinke klodder Brylcreem in hun haar en leefden voor één ding: rock-'n-roll en pure snelheid.

De legendarische Jukebox-race

Het epicentrum van deze subcultuur was het legendarische Ace Café aan de ringweg van Londen. Hier kwamen de Rockers samen om sterke koffie te drinken, sterke verhalen te vertellen en elkaar uit te dagen voor de ultieme test: de Jukebox-race.

Het concept was even simpel als levensgevaarlijk:

1. Je wierp een muntje in de jukebox en koos een snelle rock-'n-rollplaat (vaak van Eddie Cochran of Chuck Berry, die duurden zo'n tweeënhalve minuut).
2. Zodra de eerste tonen door de luidsprekers knalden, rende je naar buiten, trapte je motor aan en stoof je weg.
3. De uitdaging? Een vooraf afgesproken rondje racen over de ringweg en weer terug zijn voordat de plaat was afgelopen.

Wie dat lukte, haalde de magische grens van "the ton" (100 mijl per uur, oftewel 160 km/u) en was de held van de avond.

Doe-het-zelf aerodynamica

De standaard motoren uit die tijd waren eigenlijk niet gebouwd voor dit soort waaghalzerij. Dus begonnen de Rockers hun machines zelf aan te passen in hun schuurtjes. Alles wat de motor zwaar of langzaam maakte, werd eraf gesloopt: Spatborden werden ingekort.

De grote comfortabele zadels maakten plaats voor eenpersoons kontjes waar je achteraan kon kruipen.

Het stuur werd vervangen door een laag, sportief clip-on stuur zodat de rijder plat op de tank kon liggen (minder windvang, meer snelheid).

Zo ontstond een compleet nieuwe look: de Cafe Racer. Een minimalistische, rauwe racemachine, puur gebouwd om zo snel mogelijk van het ene café naar het andere te sprinten.

De "Triton": De ultieme cocktail

De absolute heilige graal onder de Cafe Racers was een knutselwerkje genaamd de Triton.

De bouwers combineerden het legendarische, subliem sturende 'Featherbed'-frame van een Norton met het oersterke, snelle motorblok van een Triumph

Bonneville. Het resultaat was de perfecte motorfiets: hij stuurde als een droom en ging als de brandweer.

Een tijdloze legende

Vandaag de dag is de Café Racer-stijl populairder dan ooit. Overal ter wereld bouwen motorliefhebbers nog altijd moderne of klassieke motoren om tot die minimalistische, sportieve look uit de jaren 60

